

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugsėjo 15 d. Nr. 21RE3-394 (AG3-325/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja) ir Danutės Kulikauskienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos dėl administracinio sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – pareiškėja) 2026 m. rugpjūčio 10 d. pateiktu skundu „Dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. rugpjūčio 7 d. sprendimo Nr. 2D-21258 panaikinimo ir įpareigojimo iš naujo išnagrinėti 2026 m. liepos 18 d. skundą“ (toliau – skundas) prašo Komisijos:

1) panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – atsakovė arba Inspekcija) Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą Nr. 2D-21258 „Dėl skundo apie DN100 drenažo rinktuvo ir su juo funkciškai susijusios drenažo sistemos Nr. 21 projektinių sprendinių įgyvendinimą adresais [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]“ (toliau – Sprendimas) ta apimtimi, kuria nutraukta 2026 m. liepos 18 d. skundo nagrinėjimo procedūra dėl DN100 drenažo rinktuvo projektinių sprendinių įgyvendinimo, statybos proceso, statybos dalyvių veiksmų ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo bei Lietuvos Respublikos statybos ir teritorijų planavimo valstybinės priežiūros įstatymo 31 straipsnyje nustatytos viešojo intereso išimties taikymo;

2) įpareigoti Inspekciją per Komisijos nustatytą terminą nurodytą 2026 m. liepos 18 d. skundo dalį išnagrinėti iš naujo ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį, išsamų ir motyvuotą administracinį sprendimą, atsižvelgiant į Komisijos sprendime pateiktą teisės normų aiškinimą ir visų administracinės procedūros metu pateiktų reikšmingų faktinių duomenų visumą;

3) jeigu Komisija nustatytų, kad nurodyta skundžiamo Sprendimo dalis nėra atskiriama nuo likusios sprendimo dalies, panaikinti 2026 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą Nr. 2D-21258 visa apimtimi.

Skunde pareiškėja nurodo, kad 2026 m. liepos 18 d. pateikė skundą Inspekcijai dėl galimai neįvertintų aplinkybių ir viešojo intereso pažeidimo požymių, susijusių su projektuose numatytos DN100 drenažo rinktuvo linijos ir su ja susijusios drenažo sistemos Nr. 21 įgyvendinimu [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]. Skundu prašyta patikrinti, kokiais statybos vykdymo, paslėptų darbų, geodeziniais, priėmimo ir statybos užbaigimo dokumentais buvo patvirtinta, kad projektuose numatyta DN100 drenažo rinktuvo linija faktiškai įrengta visa apimtimi ir pagal suderintus projektinius sprendinius.

Pareiškėja nurodo, kad projektinių sprendinių įgyvendinimą patvirtinanti dokumentacija iš kvartalo vystytojo negauta, nėra pakankamai duomenų apie kontrolinių šulinių įrengimą, kompetentinga melioracijos priežiūros institucija buvo nurodžiusi papildomai tirti DN100 būklę ir projektinių sprendinių įgyvendinimą, dalis trasos eina per nesuformuotą valstybinę žemę, o DN100 aptarnauja daugiau nei vieną žemės sklypą ir yra funkciškai susijęs su kitais melioracijos statiniais.

Inspekcija skundžiamu Sprendimu skundo nagrinėjimą atitinkamoje dalyje nutraukė, motyvuodama tuo, kad statybos yra užbaigtos, statiniai įregistruoti Nekilnojamojo turto registre (toliau – NTR), o galimo viešojo intereso pažeidimo požymių nenustatyta.

Pareiškėja nesutinka su Sprendimu ir teigia, kad jis yra neteisėtas bei nepagrįstas. Nurodo, kad Sprendimas priimtas netinkamai aiškinant Inspekcijos kompetenciją dėl statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo, formaliai taikant Lietuvos Respublikos statybos ir teritorijų planavimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – Priežiūros įstatymas) 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktus. Taip pat pažymi, kad nebuvo individualizuoti konkretūs statybos procese priimti sprendimai ir DN100 statybos darbų atlikimo datos, neįvertinta teisės aktuose įtvirtinta viešojo intereso išimtis bei oficialių institucijų dokumentų visuma ir jų tarpusavio ryšys. Pareiškėjos vertinimu, nepagrįstai sutapatintas DN100 nuosavybės klausimas su viešojo intereso buvimo klausimu, neištirtos aplinkybės, kurias nustatyti Inspekcija turi kompetenciją, ir nesilaikyta Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – ir VAI) nustatytų išsamumo, objektyvumo bei administracinio sprendimo motyvavimo reikalavimų.

Pareiškėja nurodo, kad DN100 nėra izoliuotas vieno privataus sklypo įrenginys. Remiasi Klaipėdos rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) administracijos 2026 m. vasario 19 d. raštu Nr. (5.1.48 Mr) A5-729, kuriame patvirtinta, kad 100 mm skersmens drenažo rinktuvos aptarnauja daugiau nei vieną žemės sklypą, yra funkciškai susijęs su kitais melioracijos statiniais, o [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] sklypams buvo išduotos techninės sąlygos statiniams projektuoti melioruotoje žemėje ir derintas DN100 rinktuvo pertvarkymo projektas.

Pareiškėjos vertinimu, šios aplinkybės yra reikšmingos sprendžiant dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – Statybos įstatymas) 52¹ straipsnyje apibrėžto su statyba susijusio viešojo intereso, ypač teritorijų funkcionavimui reikalingos inžinerinės infrastruktūros aspektu. Teigiama, kad Inspekcija nepagrįstai atmetė viešojo intereso buvimą vien dėl to, kad atskiros DN100 dalys yra privačiuose žemės sklypuose.

Pareiškėja nurodo, kad projektuose buvo numatytas kontrolinių šulinių įrengimas, tačiau Inspekcijai buvo pateikta informacija apie galimą šių sprendinių neįgyvendinimą. Remiamasi Savivaldybės administracijos 2026 m. vasario 19 d. raštu, kuriame pažymėta, kad pertvarkant drenažo rinktuvus turėjo būti įrengti kontroliniai šuliniai, o techninis prižiūrėtojas privalėjo užtikrinti darbų atitiktį projektui. Taip pat nurodyta, kad Savivaldybė nėra gavusi prašymų organizuoti [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] sklypuose rekonstruotų melioracijos statinių pripažinimo tinkamais naudoti procedūrų.

Pareiškėja pažymi, kad Inspekcijai buvo pateikta ir informacija apie ankstesnio patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, kai [duomenys neskelbtini] sklypo savininkas nurodė, jog projektuose numatyti kontroliniai šuliniai nebuvo įrengti. Pareiškėjos vertinimu, šie duomenys kartu su Savivaldybės pateikta informacija sudarė pagrindą Inspekcijai atlikti patikrinimą.

Pareiškėjos teigimu, Inspekcija turėjo nustatyti, ar kontroliniai šuliniai faktiškai buvo įrengti, ar projektiniai sprendiniai buvo teisėtai pakeisti, kokiais dokumentais darbai buvo priimti, ar buvo vykdoma techninė priežiūra, kokia procedūra taikyta pertvarkytiems melioracijos statiniams priimti ir kokių teisinių bei faktinių pagrindų statybos užbaigimo metu konstatuotas tinkamas DN100 projektinių sprendinių įgyvendinimas.

Pareiškėja nurodo, kad Nacionalinė žemės tarnyba (toliau – NŽT) 2025 m. gruodžio 31 d. raštu Nr. 1SD-149395-(15.4.48 Mr.) nustatė, jog tarp [duomenys neskelbtini] ir žemės sklypo (unikalus Nr. [duomenys neskelbtini]) esanti nesuformuota žemė yra valstybinė žemė, patikėjimo teise valdoma Savivaldybės. Pareiškėjos teigimu, ši aplinkybė yra tiesiogiai susijusi su Statybos įstatymo 52¹ straipsnio 2 punkte įtvirtintu viešuoju interesu dėl valstybės ar savivaldybės žemės

naudojimo, valdymo ir disponavimo ja. Todėl, jos vertinimu, ginčas negalėjo būti laikomas vien privačiu kaimyninio sklypo savininko ir statytojų civiliniu ginču.

Skunde nurodoma, kad Žemės ūkio agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Agentūra) 2026 m. balandžio 1 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-388 pakartotinai įpareigojo Savivaldybę iš DN100 trasoje esančių sklypų savininkų išreikalauti projektinių sprendinių įgyvendinimą patvirtinančius dokumentus (kontrolines geodezines nuotraukas ar kitus dokumentus) ir įvertinti rinktuvo funkcionavimą. Taip pat nurodyta įvertinti DN100 atkarpos nesuformuotoje valstybinėje žemėje būklę bei galimas pažaidas.

Agentūra akcentavo valstybės pareigą užtikrinti tinkamą melioracijos statinio veikimą ir imtis priemonių jo remontui, jei gedimai gali sukelti žalą kitų asmenų ar valstybės turtui arba gamtinei aplinkai. Pareiškėjos vertinimu, Agentūros dokumentai patvirtina, kad vien 100 mm skersmens kriterijus negali būti naudojamas viešojo intereso nebuvimui pagrįsti, nes DN100 klausimas susijęs ne tik su nuosavybe, bet ir su valstybinės žemės bei teritorijų funkcionavimui reikšmingos infrastruktūros apsauga.

Pareiškėja nurodo, kad kompetentinga melioracijos priežiūros institucija nelaikė paneigta galimos DN100 funkcionavimo ir pareiškėjų sklypų užmirkimo sąsajos. Agentūra 2026 m. balandžio 1 d. raštu įpareigojo, surinkus projektinių sprendinių įgyvendinimo dokumentaciją, įvertinus DN100 funkcionavimą ir atlikus reikalingus tyrimus, nustatyti užmirkimo priežastį bei imtis jos pašalinimo veiksmų.

Taip pat pažymima, kad Savivaldybė 2025 m. gruodžio 22 d., 2026 m. sausio 6 d., 2026 m. sausio 21 d., 2026 m. vasario 2 d., 2026 m. balandžio 2 d. ir 2026 m. balandžio 7 d. kreipėsi į kvartalo vystytoją dėl statybos ir DN100 pertvarkymo dokumentų, tačiau jų negavo. 2026 m. gegužės 22 d. rašte Nr. (4.137E)-R2-1420 Savivaldybė nurodė negalinti patvirtinti tinkamo projektinių sprendinių įgyvendinimo, nes neturi galimybės dokumentais įsitikinti, ar darbai buvo atlikti tinkamai, ir neturi įgaliojimų priverstinai išreikalauti šių dokumentų iš privačių asmenų. Pareiškėjos vertinimu, ši aplinkybė pagrindžia Inspekcijos pareigą pasinaudoti savo kompetencija ir išreikalauti statybos proceso dokumentus.

Skunde akcentuojama, kad Sprendimo priėmimo metu DN100 tyrimas nebuvo baigtas. Savivaldybė 2026 m. liepos 17 d. informavo vykdanči viešojo pirkimo procedūras tyrinėjimo ir kasinėjimo darbams, siekiant nustatyti DN100 vietą, būklę ir galimas pažaidas bei, jas nustatčius, imtis jų šalinimo priemonių. Todėl, pareiškėjos nuomone, priimant Sprendimą faktinės aplinkybės dar nebuvo galutinai ištytos.

Pareiškėja teigia, kad Inspekcija nepagrįstai susiaurino savo kompetenciją Sprendimą grįsdama tuo, kad gyvenamųjų namų statyba yra užbaigta, o statiniai įregistruoti NTR. Pareiškėja pabrėžia, kad skundu neprašė vykdyti užbaigtų statinių naudojimo priežiūros, o siekė, kad būtų įvertinta, ar statybos proceso metu projektuotas požeminis DN100 sprendinys buvo faktiškai įgyvendintas ir ar statybos bei statybos užbaigimo dokumentai tai tinkamai patvirtina.

Pareiškėjos vertinimu, skunde keliami klausimai patenka į Inspekcijos statybos valstybinės priežiūros funkcijų apimtį. Remiamasi Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalimi nustatančia statybos dalyvių veiksmų atitikties teisės aktų reikalavimams tikrinimą ir skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą, taip pat Priežiūros įstatymo 17 straipsniu, reglamentuojančiu statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo tikrinimą pagal fizinių ir juridinių asmenų skundus.

Pareiškėjos įsitikinimu, statinių įregistravimas NTR nepanaikina Inspekcijos kompetencijos vertinti statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo, nes priešingas aiškinimas paneigtų įstatyme numatytos statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo kontrolės pagal pateiktus skundus praktinę prasmę.

Pareiškėja laiko nepagrįsta Inspekcijos poziciją, kad Nekilnojamojo turto kadastro ir NTR duomenų teisingumo prezumpcija yra pakankamas pagrindas atsisakyti vertinti statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą. NTR duomenų teisingumo prezumpcija nepaneigia Inspekcijos pareigos tikrinti dokumentų ir procedūrų, kurių pagrindu buvo įformintas statybos užbaigimas. Pareiškėja nurodo, kad jos skundo tikslas nėra ginčyti ar ignoruoti NTR duomenis, tačiau patikrinti, ar dokumentai ir procedūros teisėtai bei patikimai patvirtino ginčo DN100 projektinių sprendinių įgyvendinimą.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Sprendimu nutraukti skundo nagrinėjimą, remiantis Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 3 dalimi. Pareiškėjos teigimu, ši nuostata nėra savarankiškas materialus skundo nagrinėjimo nutraukimo pagrindas, nes gali būti taikoma tik kartu su konkrečiu šio straipsnio 1 dalyje nustatytu pagrindu ir visais jo elementais, įskaitant įstatyme numatytas išimtis. Pareiškėja nurodo, kad Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose numatyta viešojo intereso išimtis, todėl Inspekcija prieš nutraukdama skundo nagrinėjimą turėjo įvertinti, ar skunde nurodytos aplinkybės nesukelia įtarimų dėl viešojo intereso pažeidimo.

Pareiškėja taip pat teigia, kad terminų taikymas nebuvo individualizuotas. Nurodo, kad jos 2026 m. liepos 18 d. skundas buvo susijęs su keturiais statybos objektais ir projektuota DN100 linija, tačiau Inspekcija rėmėsi bendrais duomenimis apie statybą leidžiančių dokumentų išdavimą, statybos užbaigimą ir statinių įregistravimą NTR. Pareiškėjos nuomone, vertinant Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktų taikymą, turėjo būti nustatyti konkretūs statybos procese priimti sprendimai, jų priėmimo datos, konkretūs ginčijami darbai, jų atlikimo datos ir dokumentai, patvirtinantys šias aplinkybes, taip pat įvertinta, ar atitinkamiems skundo aspektams taikytini 7 ar 8 punktai ir ar egzistuoja viešojo intereso išimties taikymo prielaidos.

Pareiškėja pažymi, kad pastato užbaigimo ar įregistravimo NTR faktas savaime neįrodo konkrečių DN100 linijos įrengimo darbų atlikimo datos. Nurodo, jog skunde buvo prašoma pagal statybos darbų žurnalus, paslėptų darbų aktus, geodezinius ir priėmimo dokumentus nustatyti, kada ir kokia DN100 atkarpa buvo įrengta bei priimta, todėl Inspekcija neturėjo pagrindo remtis terminų pasibaigimu, prieš tai nenustačiusi faktinių aplinkybių, nuo kurių šie terminai turi būti skaičiuojami.

Pareiškėja teigia, kad Inspekcija viešojo intereso išimtį įvertino formaliai ir nepakankamai. Nurodo, kad Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose vartojama formuluotė „*kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas*“ nereiškia pareigos pareiškėjui iš anksto galutinai įrodyti viešojo intereso pažeidimą. Pareiškėjos nuomone, sprendžiant dėl šios išimties taikymo turėjo būti vertinama, ar pateikti duomenys sukelia pagrįstų įtarimų, kuriuos būtina ištirti, o ne tai, ar pažeidimas jau yra neginčijamai nustatytas.

Pareiškėja pažymi, kad valstybinė žemė yra savarankiškas ir teisės aktuose aiškiai įvardytas viešojo intereso aspektas. Nurodo, jog NŽT oficialiai patvirtino valstybinės žemės egzistavimą ir Agentūra reikalavo tirti šioje žemėje esančios DN100 atkarpos būklę ir galimas pažeidas. Todėl, pareiškėjos vertinimu, Inspekcija turėjo atlikti konkrečią analizę ir pagrįsti, kodėl šios aplinkybės nesudaro viešojo intereso pažeidimo požymių.

Pareiškėja taip pat nurodo, kad Savivaldybės administracija yra nustačiusi, jog DN100 aptarnauja daugiau nei vieną žemės sklypą ir yra funkciniais ryšiais susijęs su kitais melioracijos statiniais. Dėl to, pareiškėjos teigimu, DN100 negalėjo būti vertinamas vien kaip vieno privataus gyvenamojo namo vidaus inžinerinė sistema. Pareiškėja mano, kad Inspekcija turėjo įvertinti šio statinio reikšmę keliems sklypams ir teritorijos vandens režimui, atsižvelgdama į Statybos įstatymo 52¹ straipsnio nuostatas dėl teritorijų funkcionavimui reikalingos inžinerinės infrastruktūros.

Pareiškėja taip pat remiasi Statybos įstatymo 52¹ straipsnio 9 punktu ir teigia, kad viešojo intereso vertinimas negali apsiriboti vien nuosavybės į DN100 vamzdį klausimu. Jos nuomone, turėjo būti vertinama visa faktinių aplinkybių visuma, statinio funkcijos, galimas poveikis bei nagrinėjamam atvejui aktualus teisinis reguliavimas.

Pareiškėja teigia, kad Inspekcija nepagrįstai sutapatino DN100 nuosavybės klausimą su viešojo intereso vertinimu. Nurodo, kad Sprendime remtasi Lietuvos Respublikos melioracijos įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatytu drenažo rinktuvų skersmens kriterijumi ir aplinkybe, jog DN100 yra 100 mm skersmens rinktuvas. Pareiškėjos nuomone, šios aplinkybės yra reikšmingos sprendžiant nuosavybės teisinio režimo klausimą, tačiau savaime nepaneigia Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje nustatytų viešojo intereso požymių.

Vertinant viešąjį interesą turėjo būti analizuojamos ir kitos reikšmingos aplinkybės: valstybinės žemės buvimas, DN100 funkcinis ryšys su kelių sklypų drenažo sistema, poveikis teritorijos vandens režimui, sąsajos su drenažo sistema Nr. 21, Agentūros nurodyta galimos žalos rizika bei statybos proceso dokumentų patikimumas. Pareiškėjos teigimu, DN100 nuosavybės

klausimas ir su statyba susijusio viešojo intereso klausimas yra atskiri ir savarankiškai vertintini teisiniai klausimai.

Pareiškėja teigia, kad Sprendime yra vidinis teisinis prieštaravimas. Jos teigimu, Inspekcija pripažino nesuformuotos valstybinės žemės egzistavimą, aptarė per ją einančio DN100 būklės klausimus, Savivaldybės pareigas bei Agentūros reikalavimus atlikti papildomus tyrimus, tačiau kartu padarė išvadą, kad galimo viešojo intereso pažeidimo požymių nėra. Pareiškėjos vertinimu, Inspekcija turėjo motyvuotai paaiškinti, kodėl šių aplinkybių visuma nesudaro pagrindo įtarti Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje saugomų interesų pažeidimo. Vien teisės normų citavimo nepakanka, nes būtina nustatyti konkrečias faktines aplinkybes, jas susieti su taikomu teisiniu reguliavimu ir pagrįsti, kodėl nėra pagrindo taikyti viešojo intereso išimties.

Pareiškėja remiasi Komisijos praktika ir teigia, kad Inspekcija, sprendama dėl skundo nenagrinėjimo, turėjo ne tik konstatuoti terminų suėjimą, bet ir įvertinti, ar skunde nurodytos aplinkybės nekelia įtarimų dėl viešojo intereso pažeidimo. Akcentuoja, kad buvo pateikti duomenys apie valstybinę žemę, DN100 ryšį su daugiau nei vienu sklypu, Agentūros reikalavimą tirti DN100 būklę bei statybos dokumentacijos trūkumus.

Pareiškėja taip pat pažymi, kad pagal Komisijos praktiką statybos užbaigimo ar statinio įregistravimo NTR faktas savaime nėra pakankamas pagrindas atsisakyti nagrinėti skundą dėl statybos proceso teisėtumo.

Be to, administraciniame sprendime turi būti aiškiai nurodytos nustatytos faktinės aplinkybės, teisinis pagrindas ir motyvai. Pareiškėjos nuomone, skundžiamame Sprendime šie reikalavimai nebuvo tinkamai įgyvendinti.

Pareiškėja teigia, kad Savivaldybės negalėjimas gauti statybos proceso dokumentų negali būti perkeliamas pareiškėjai. Nurodo, kad Savivaldybė neturi įgaliojimų įpareigoti vystytojo ar privačių sklypų savininkų pateikti statybos dokumentus, o Inspekcija, vykdydama statybos valstybinę priežiūrą, turi teisę tokių dokumentų reikalauti. Pareiškėjos nuomone, dokumentų nepateikimas negali būti pagrindas atsisakyti tikrinti statybos proceso ar statybos užbaigimo teisėtumą.

Pareiškėja taip pat nesutinka su argumentu dėl kitų institucijų kompetencijos. Nurodo, kad jos skunde keliami klausimai dėl statybos dalyvių veiksmų atitikties teisės aktams, projektinių sprendinių įgyvendinimo, statybos darbų atitikties projektui, paslėptų darbų dokumentavimo, geodezinės vykdomosios dokumentacijos, statybos darbų žurnalų, IS „Infostatyba“ duomenų ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo, kurie priskirtini statybos valstybinės priežiūros sričiai. Pareiškėjos teigimu, net jei dalis klausimų priklauso kitų institucijų kompetencijai, tai nepanaikina Inspekcijos pareigos nagrinėti jos kompetencijai priskirtą skundo dalį arba perduoti atskirus klausimus kompetentingoms institucijoms.

Pareiškėjos vertinimu, Sprendimas neatitinka VAI nustatytų išsamumo, objektyvumo ir motyvavimo reikalavimų, nes jame neindividualizuotai ir nepakankamai pagrįstai įvertintos skunde nurodytos aplinkybės. Teigia, kad Sprendime nepaaiškinta, kokie konkretūs DN100 statybos proceso dokumentai buvo tikrinti, ar buvo vertintos vykdomosios geodezinės nuotraukos, ar faktiškai įrengti projektuose numatyti kontroliniai šuliniai bei kokiais dokumentais tai patvirtinta.

Pareiškėja pažymi, kad dar iki Sprendimo priėmimo Inspekcijai buvo pateikta informacija ir garso įrašai, kuriuose Akacijų g. 8 savininkas nurodė, jog projekte numatyti kontroliniai šuliniai nebuvo įrengti, o Savivaldybės administracija vėliau patvirtino, kad pertvarkant drenažo rinktuvus jų įrengimas buvo būtinas. Pareiškėjos vertinimu, Inspekcija turėjo patikrinti, ar projektiniai sprendiniai buvo įgyvendinti, o jei ne, ar jie buvo teisėtai pakeisti ir koku pagrindu įformintas statybos užbaigimas.

Pareiškėja nurodo, kad Sprendime neatskleista, kokiais dokumentais pagrįsta išvada dėl DN100 projektinių sprendinių įvykdymo, kokios konkrečios statybos darbų ir sprendimų datos taikytos Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktams, bei kodėl nebuvo reikšmingais laikyti valstybinės žemės, teritorijų funkcionavimo, inžinerinės infrastruktūros, galimos žalos kitų asmenų ar valstybės turtui bei gamtinei aplinkai aspektai. Be to, pareiškėja kelia klausimą, kodėl vystytojo nepateikta statybos proceso dokumentacija nebuvo vertinta kaip reikšminga statybos proceso ir statybos užbaigimo dokumentų patikimumui. Pareiškėjos nuomone, kol šios aplinkybės

nėra ištirtos, išvada dėl viešojo intereso požymių nebuvimo ir procedūros nutraukimo dėl terminų nėra pakankamai pagrįsta.

Pareiškėja nurodo, kad jos individualus interesus dėl sklypo (kadastro Nr. [duomenys neskelbtini]) užmirškimo nepaneigia galimo viešojo intereso. Teigia, kad viešojo intereso požymiai grindžiami kitomis aplinkybėmis, įskaitant valstybinės žemės buvimą, joje esančią DN100 atkarpą, DN100 reikšmę keliams sklypams, sąsajas su melioracijos sistema Nr. 21, poveikį teritorijos vandens režimui, kompetentingų institucijų veiksmais ir galima žala valstybės turtui bei aplinkai. Pareiškėjos nuomone, individualus ir viešasis interesai nagrinėjamu atveju gali egzistuoti kartu.

Pareiškėja taip pat teigia, kad 2026 m. liepos 18 d. skundas buvo grindžiamas naujai paaiškėjusiomis aplinkybėmis ir oficialiai patvirtintais duomenimis, įskaitant informaciją apie DN100 funkcinį ryšį su daugiau nei vienu sklypu, valstybinėje žemėje esančia DN100 atkarpa, Agentūros reikalavimais tirti jos būklę, negautą projektinių sprendinių įgyvendinimo dokumentaciją, nenurašytą melioracijos sistemą Nr. 21 ir Savivaldybės vykdytus papildomus tyrimus. Pareiškėjos nuomone, šios aplinkybės turėjo būti vertinamos iš naujo kaip tarpusavyje susijusių faktinių duomenų visuma.

Apibendrinama pareiškėja teigia, kad Inspekcija netinkamai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnį, neindividualizavo reikšmingų aplinkybių ir terminų, nepakankamai įvertino viešojo intereso išimties taikymo galimybę, valstybinės žemės bei DN100 funkcinės reikšmės aplinkybes, neištyrė statybos proceso dokumentacijos reikšmės ir neįvertino visų pateiktų duomenų visumos. Pareiškėjos nuomone, dėl nurodytų priežasčių skundžiamas Sprendimas neatitinka VAI nustatytų išsamumo, objektyvumo ir motyvavimo reikalavimų.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodyta, kad pareiškėja kreipėsi į Inspekciją su 2026 m. liepos 18 d. skundu (DBSIS reg. 2026 m. liepos 20 d. Nr. 3D-3998) dėl DN100 drenažo rinktuvo ir su juo funkciškai susijusios drenažo sistemos Nr. 21 projektinių sprendinių įgyvendinimo [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]. Pareiškėja nurodė, kad skundas nėra pakartotinis statybą leidžiančių dokumentų ginčijimas, o susijęs su statybos proceso ir statybos užbaigimo teisėtumu, siekiant nustatyti, ar projektuose numatytas DN100 drenažo rinktuvo pertvarkymo sprendinys buvo faktiškai įgyvendintas, ar tinkamai dokumentuoti ir priimti paslėpti darbai bei ar statybos ir statybos užbaigimo dokumentuose pateikti duomenys atitiko faktinę situaciją.

Inspekcija atsiliepime nurodo, kad pareiškėjos skundą išnagrinėjo pagal kompetenciją ir Sprendime tinkamai paaiškino, kad šiame skunde keliama klausimai nepriskirtini Inspekcijos vykdomai statybos valstybinei priežiūrai. Nurodyta, kad žemės sklypai [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini], nepatenka į Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžtas su statyba susijusio viešojo intereso teritorijas, o DN100 drenažo rinktuvas pagal Agentūros išaiškinimus yra privati nuosavybė ir nelaikytinas valstybei priklausančiu melioracijos statiniu.

Atsakydama į skundo reikalavimus dėl statybos teisėtumo patikrinimo, Inspekcija pažymėjo, kad pagal VĮ Registrų centro, IS „Infostatyba“ ir kitus duomenis minėtuose sklypuose esantys statiniai yra 100 proc. baigtumo, jų statyba užbaigta ir įregistruota NTR deklaracijų pagrindu 2022 m. gegužės 23 d. – 2025 m. gegužės 26 d. laikotarpiu. Sprendime pažymėta, kad vadovaujantis Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalimi, Inspekcija neturi įgaliojimų atlikti statybos valstybinės priežiūros užbaigtuose ir NTR įregistruotuose statiniuose.

Sprendime taip pat pažymėta, kad Agentūra ir Savivaldybė jau vykdo tyrimus ir procedūras, susijusias su DN100 drenažo rinktuvo būkle, galimais pažeidimais bei užliejimo priežasčių nustatymu. Agentūra 2026 m. balandžio 1 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-388 ir 2026 m. gegužės 7 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-543 buvo įpareigojusi Savivaldybę atlikti papildomus tyrimus, kasinėjimo darbus ir imtis priemonių galimiems gedimams pašalinti.

Inspekcija atsisakė tenkinti prašymus pateikti dalį informacijos, susijusios su trečiųjų asmenų duomenimis, bei nurodė, kad dalis prašomų dokumentų ir informacijos jau buvo pateikta 2026 m. sausio 23 d. rašte Nr. 2D-1626. Dėl papildomos projektinių sprendinių įgyvendinimo dokumentacijos pareiškėjai pasiūlyta kreiptis į Agentūrą.

Dėl skundo reikalavimų, susijusių su Savivaldybės veiklos vertinimu ir statinių naudojimo priežiūra, Inspekcija Sprendime nurodė neturinti tokių įgaliojimų bei rekomendavo kreiptis į Savivaldybę ar Vyriausybės atstovą.

Atsakovė teigia, kad pareiškėjos skundas yra nepagrįstas, o Inspekcijos Sprendimas atitinka teisės aktų reikalavimus, todėl skundas turėtų būti atmestinas.

Atsiliepime atsakovė pažymi, kad Inspekcija asmenų prašymus, skundus ir pranešimus nagrinėja vadovaudamasi VAI, Statybos įstatymu, Priežiūros įstatymu ir kitais teisės aktais. Teigia, kad administraciniuose sprendimuose turi būti nurodyti pagrindiniai faktiniai ir teisiniai argumentai, tačiau neprivaloma detaliai išdėstyti visų sprendimo motyvų. Tai, pasak atsakovės, patvirtina ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, įskaitant 2009 m. balandžio 14 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A261-471/2009.

Atsakovė nurodo, kad pagal Priežiūros įstatymo 7 straipsnį Inspekcija vykdo statybos valstybinę priežiūrą ir nagrinėja su statybos procesu susijusius skundus tik įstatymų nustatytoje kompetencijos ribose. Šios ribos detalizuotos ir Priežiūros įstatymo 31 straipsnyje, kuriame nustatyti atvejai, kada skundai nenagrinėjami arba jų nagrinėjimas nutraukiamas, įskaitant terminų praleidimo atvejus.

Atsiliepime teigiama, kad teismų praktikoje nuosekliai pabrėžiama, kad viešojo administravimo subjektai gali veikti tik teisės aktų suteiktų įgaliojimų ribose, o kompetencijos ribų išplėtimas negalimas. Tai akcentuojama pvz. LVAT 2016 m. rugsėjo 26 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-2741-575/2016 ir 2013 m. gruodžio 23 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-756-2227/2013.

Ne kiekvienas statybos teisės aktų pažeidimas savaime reiškia viešojo intereso pažeidimą. Atsakovė nurodo, kad Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje nustatyta, kad viešasis interesas statybos srityje siejamas su aplinkos, kultūros paveldo, visuomenės sveikatos, valstybės ir savivaldybių turto, infrastruktūros, visuomenės dalyvavimo, statinių saugos ir kitų visuomenei reikšmingų vertybių apsauga. Atsiliepime viešojo intereso samprata papildomai grindžiama Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1997 m. gegužės 6 d., 2001 m. balandžio 2 d. ir 2005 m. gegužės 13 d. nutarimais.

IS „Infostatyba“ valdytoja yra Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, o tvarkytoja – VšĮ Statybos sektoriaus vystymo agentūra. Savivaldybės, išduodančios statybą leidžiančius dokumentus ir specialiuosius reikalavimus, yra šios sistemos duomenų tvarkytojos pagal joms suteiktus įgaliojimus.

Atsakovė pažymi ir tai, kad atsakymai į asmenų prašymus ir skundus turi būti teikiami atsižvelgiant į jų turinį, kaip nustatyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punkte.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas pareiškėja privalėjo įrodyti bent vieną iš pagrindų, dėl kurių būtų galima panaikinti Inspekcijos raštą, tačiau tokių argumentų nepateikė. Pareiškėja nenurodė, kokios procedūros buvo pažeistos priimant skundžiamą Sprendimą ar kokioms teisės normoms Sprendimas prieštarauja.

Atkreipiamas dėmesys, kad pareiškėja neginčija pačios Inspekcijos kompetencijos vykdyti statybos valstybinę priežiūrą, tačiau neatsižvelgia į tai, jog ši kompetencija yra ribota įstatymų. Pareiškėjos keliama klausimai jau nagrinėjami kitų kompetentingų institucijų. Agentūra 2026 m. balandžio 1 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-388 ir 2026 m. gegužės 7 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-543 buvo įpareigojusi Savivaldybę atlikti papildomus tyrimus, nustatyti DN100 drenažo rinktuvo būklę, galimas pažeidas ir imtis jų šalinimo. Pareiškėja pati nurodė, kad Savivaldybė 2026 m. liepos 17 d. informavo apie vykdomas viešųjų pirkimų procedūras šiems darbams atlikti. Atsakovės vertinimu, būtent Savivaldybė ir Agentūra turi kompetenciją spręsti klausimus dėl melioracijos statinių būklės ir galimų pažeidimų. Tai, kad Savivaldybė negavo tam tikrų dokumentų iš kvartalo vystytojo, nesukuria Inspekcijai pareigos šiuos dokumentus išreikalauti.

Dėl viešojo intereso buvimo atsakovė nurodo, kad pareiškėjos minimą DN100 drenažo rinktuvą sudaro privatus inžinerinis statinys, aptarnaujantis tik keturis sklypus, todėl jis nelaikytinas

savivaldybės infrastruktūra ar viešąsias paslaugas užtikrinančiu objektu, o pareiškėjos nurodomos aplinkybės nesudaro Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžto viešojo intereso statybos srityje.

Atsiliepime pabrėžiama, kad NTR įregistruoti duomenys laikomi teisingais ir išsamiais, kol nėra nugrinčyti įstatymų nustatyta tvarka. Kadangi ginčijamų objektų statybos užbaigtos ir įregistruotos laikotarpiu nuo 2022 m. gegužės 23 d. iki 2025 m. gegužės 26 d., Inspekcija privalėjo vadovautis šiais duomenimis ir laikyti statybos procesus užbaigtais.

Atsakovė taip pat nurodo, kad pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundas pateiktas praleidus Priežiūros įstatymo 31 straipsnyje nustatytus terminus, nes nuo ginčijamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 6 mėnesiai, o statybos darbai buvo atlikti daugiau kaip prieš 2 metus. Be to, nenustatyta aplinkybių, kurios leistų taikyti viešojo intereso išimtį ar pradėti tyrimą dėl statybos teisėtumo.

Atsakovė pabrėžia, kad nepažeidė pareiškėjos teisės ginti savo interesus, o tik nurodė, kad dėl nagrinėjamų klausimų ji turi kreiptis į kompetentingas institucijas, visų pirma – į Savivaldybę. Kadangi Savivaldybė jau vykdo Agentūros pavestus veiksmus, Inspekcija laikosi pozicijos, kad jai nebuvo pagrindo persiųsti pareiškėjos skundo kitoms institucijoms.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Inspekcija vertina, kad skundžiamas Sprendimas yra teisėtas, motyvuotas ir priimtas neviršijant kompetencijos ribų, todėl pareiškėjos skundas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Pareiškėja, susipažinusi su atsakovės atsiliepimu, pateikė rašytinius paaiškinimus.

Pareiškėjos teigimu, atsiliepime pakartojami tie patys motyvai, kuriais buvo grindžiamas skundžiamas Sprendimas, tačiau neatsakoma į esminį klausimą, ar Inspekcija galėjo nutraukti skundo nagrinėjimą neištyrusi statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo. Pareiškėja pabrėžia, kad jos skundas buvo susijęs ne su melioracijos statinių techninės būklės vertinimu, o su statybos proceso teisėtumo patikrinimu. Akcentuoja, kad buvo prašoma nustatyti, ar projektuose numatyti DN100 drenažo rinktuvo pertvarkymo sprendiniai buvo realiai įgyvendinti, ar tinkamai dokumentuoti paslėpti darbai, geodeziniai matavimai, priėmimo procedūros bei statybos užbaigimo dokumentai. Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos pozicija, kad statybos užbaigimas ir registravimas NTR savaime reiškia Inspekcijos kompetencijos pasibaigimą. Jos nuomone, Priežiūros įstatymo 7 ir 17 straipsniai aiškiai suteikia Inspekcijai teisę ir pareigą tikrinti statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą pagal fizinių asmenų skundus, įskaitant deklaracijų, pažymų ir kitų dokumentų vertinimą.

Pareiškėja remiasi Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2026 m. vasario 25 d. sprendimu Nr. 21RE-187(AG-49/07-2026), kuriame konstatuota, kad vien statybos užbaigimo faktas nepanaikina pareigos vertinti galimus statybos proceso ir statybos užbaigimo pažeidimus.

Dėl NTR duomenų pareiškėja pažymi, kad jų teisingumo prezumpcija neįrodo, jog visi projektiniai sprendiniai buvo įgyvendinti, kad DN100 trasa įrengta pagal projektą, taip pat, kad įrengti projektiniai kontroliniai šuliniai, kad „paslėpti darbai“ tinkamai dokumentuoti, ir kad statybos užbaigimo dokumentuose pateikti duomenys atitinka faktinę situaciją.

Pareiškėjos vertinimu, Inspekcija netinkamai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio nuostatas, nes neindividualizavo konkrečių sprendimų, kuriems esą suėjo 6 mėnesių terminas ir konkrečių darbų, kuriems esą suėjo 2 metų terminas, neįvertino šių sprendimų ir darbų datų. Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad vienas iš objektų buvo užbaigtas ir įregistruotas 2025 m. gegužės 26 d., todėl nėra pagrindo teigti, kad visiems ginčo objektams taikomas daugiau kaip 2 metų terminas.

Dėl viešojo intereso pareiškėja akcentuoja, kad įstatymas nereikalauja galutinai įrodyti pažeidimo. Pakanka pagrįsto įtarimo, kurį šiuo atveju sudaro: nepateikti statybos proceso dokumentai; neidentifikuoti kontroliniai šuliniai; informacijos apie melioracijos statinių priėmimo procedūras trūkumas; valstybinės žemės buvimas; Agentūros pakartotiniai reikalavimai atlikti tyrimus ir ankstesnių nurodymų neįvykdymas visa apimtimi.

Pareiškėjos vertinimu, Inspekcija nepagrįstai susiaurino viešojo intereso sampratą iki DN100 rinktuvo nuosavybės ir skersmens klausimo. Jos nuomone, byloje aktualūs ir Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje nurodyti viešojo intereso aspektai, susiję su valstybinės žemės naudojimu bei teritorijos funkcionavimui reikalinga inžinerine infrastruktūra.

Pareiškėja nesutinka su teiginiu, kad Savivaldybės bei Agentūros atliekami veiksmai pakeičia Inspekcijos funkcijas. Jos vertinimu, šios institucijos tiria DN100 techninę būklę ir eksploatavimą, o ne statybos proceso, paslėptų darbų, geodezinių dokumentų, deklaracijų ar statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą. Šią aplinkybę, pareiškėjos nuomone, patvirtina ir Agentūros 2026 m. rugsėjo 4 d. raštas Nr. 2A-8.47 Mr-910.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Savivaldybė ne kartą kreipėsi į vystytoją dėl dokumentų pateikimo, tačiau jų negavo, todėl tokios aplinkybės didina, bet ne mažina poreikį atlikti valstybinį patikrinimą, nes būtent Inspekcija turi įstatyminius įgaliojimus vertinti tokių dokumentų reikšmę statybos proceso teisėtumui.

Pareiškėja taip pat remiasi pačios Inspekcijos 2026 m. sausio 23 d. raštu Nr. 2D-1626, kuriame buvo pripažinta galimybė tikrinti pažymų apie statybą be nukrypimų nuo esminių projekto sprendinių teisėtumą ir nustačius pažeidimus taikyti atsakomybę.

Apibendrinama pareiškėja teigia, kad ginčijamas Sprendimas neatitinka VAI išsamumo, objektyvumo ir motyvavimo reikalavimų, nes nebuvo nustatytos visos reikšmingos faktinės aplinkybės, neįvertinta viešojo intereso išimtis ir neatsakyta į pagrindinius skundo argumentus. Pareiškėja prašo panaikinti Sprendimą ir įpareigoti Inspekciją iš naujo išnagrinėti skundo dalį dėl DN100 drenažo rinktuvo statybos proceso, statybos užbaigimo dokumentų bei procedūrų teisėtumo.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Inspekcijos Sprendimo dalies, kuria nutraukta pareiškėjos skundo nagrinėjimo procedūra dėl DN100 drenažo rinktuvo projektinių sprendinių įgyvendinimo, statybos proceso, statybos dalyvių veiksmų ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo bei viešojo intereso išimties taikymo, teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. liepos 18 d. skundu kreipėsi į Inspekciją (skundas Inspekcijoje užregistruotas 2026 m. liepos 20 d. Nr. 3D-3998) (toliau – 2026 m. liepos 20 d. skundas). Šiame skunde pareiškėja nurodė aplinkybes, susijusias su projektuose numatytos DN100 drenažo rinktuvo linijos bei su ja funkciškai susijusios drenažo sistemos Nr. 21 pertvarkymo sprendinių įgyvendinimu žemės sklypuose [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]. Pareiškėja teigė, kad nėra gavusi projektinių sprendinių įgyvendinimą patvirtinančių dokumentų, nėra pakankamai duomenų apie projektuose numatytų kontrolinių šulinių įrengimą, o kompetentingos institucijos buvo nurodžiusios atlikti papildomus DN100 rinktuvo būklės ir funkcionavimo tyrimus, todėl egzistavo pagrindas patikrinti, ar projektuose numatyti DN100 pertvarkymo sprendiniai buvo faktiškai įgyvendinti, ar tinkamai dokumentuoti paslėpti darbai, geodeziniai matavimai, statybos darbų priėmimo procedūros bei statybos užbaigimo dokumentai.

Iš bylos medžiagos matyti, kad NŽT 2025 m. gruodžio 31 d. raštu Nr. 1SD-149395-(15.4.48 Mr.) nurodė, jog tarp [duomenys neskelbtini] ir žemės sklypo, kurio unikalus Nr. [duomenys neskelbtini], esantis nesuformuotas žemės plotas yra valstybinė žemė, patikėjimo teise valdoma Savivaldybės.

Taip pat nustatyta, kad Agentūra 2026 m. balandžio 1 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-388 ir 2026 m. gegužės 7 d. raštu Nr. 2A-8.47 Mr-543 įpareigojo Savivaldybę atlikti papildomus DN100 drenažo rinktuvo būklės tyrimus, nustatyti galimas pažeidas, įvertinti projektinių sprendinių įgyvendinimo dokumentaciją bei imtis priemonių nustatytiems trūkumams pašalinti.

Inspekcija, išnagrinėjusi pareiškėjos skundą, 2026 m. rugpjūčio 7 d. priėmė skundžiamą Sprendimą, kuriame nurodė, kad žemės sklypuose [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] esantys statiniai yra 100 proc. baigtumo, jų statyba yra užbaigta ir įregistruota NTR deklaracijų pagrindu laikotarpiu nuo 2022 m. gegužės 23 d. iki 2025 m. gegužės 26 d. Inspekcija taip pat konstatavo, kad pareiškėjos nurodytas DN100 drenažo rinktuvas nėra valstybei priklausantis melioracijos statinys, o pareiškėjos nurodytos aplinkybės nesudaro Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžto su statyba susijusio viešojo intereso požymių. Vadovaudamasi šiomis aplinkybėmis ir Priežiūros įstatymo nuostatomis, Inspekcija atsisakė atlikti pareiškėjos prašomą statybos valstybinės priežiūros patikrinimą ir nutraukė pareiškėjos skundo nagrinėjimą šioje dalyje.

Nesutikdama su Sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Komisiją, nes mano, kad Inspekcija nepagrįstai atsisakė vertinti statybos proceso bei statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą, netinkamai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio nuostatas, neindividualizavo reikšmingų aplinkybių terminų taikymui, formaliai įvertino viešojo intereso išimtį ir nepakankamai motyvavo priimtą Sprendimą. Atsakovė laikosi pozicijos, kad Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, nes pareiškėjos keliami klausimai nepatenka į Inspekcijos kompetencijos ribas, ginčijami statybos procesai yra užbaigti ir įregistruoti NTR, o byloje nėra duomenų, leidžiančių konstatuoti Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžto viešojo intereso pažeidimo požymius.

Tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad žemės sklypuose [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini], esančių statinių statyba yra užbaigta ir NTR įregistruota pagal deklaracijas apie statybos užbaigimą. Taip pat tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad Agentūra bei Savivaldybė vykdo veiksmus, susijusius su DN100 drenažo rinktuvų būklės, funkcionavimo ir galimų pažeidimų vertinimu.

Taigi, iš pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundo turinio matyti, kad ji iš esmės siekė, jog būtų patikrinta, ar projektuose numatyti DN100 drenažo rinktuvų pertvarkymo sprendiniai buvo faktiškai įgyvendinti, kokiais statybos vykdymo, paslėptų darbų, geodeziniais, priėmimo bei statybos užbaigimo dokumentais tai buvo patvirtinta, ar statybos proceso metu surašyti dokumentai atitiko faktinę situaciją ir ar statybos užbaigimo procedūros buvo atliktos laikantis teisės aktų reikalavimų.

Atsižvelgdama į tai, Komisija pirmiausia vertins, ar atsakovė Sprendime pagrindė atsisakymą imtis pareiškėjos prašytų veiksmų, remdamasi tuo, kad pareiškėjos keliamų klausimų nagrinėjimas nepatenka į Inspekcijai teisės aktais suteiktą kompetenciją statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo kontrolės srityje, ar pagrįstai atsakovė taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio nuostatas ir ar individualizuotai įvertino pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kuriomis buvo grindžiami teiginiai apie galimą viešojo intereso pažeidimą.

Ginčui taikytinas teisinis reguliavimas.

Nagrinėjamam ginčui aktualios VAĮ, Priežiūros įstatymo ir Statybos įstatymo nuostatos.

Pagal Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalį Inspekcija vykdo statybos valstybinę priežiūrą. Šioje normoje, be kitų funkcijų, Inspekcijai priskirta statybos dalyvių veiksmų atitikties teisės aktų reikalavimams tikrinimo (7 straipsnio 2 dalis 3 punktas), statybos vykdymo teisėtumo tikrinimo (7 straipsnio 2 dalies 4 punktas), asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimo (7 straipsnio 2 dalies 9 punktas), pažymų apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių projekto sprendinių teisėtumo tikrinimo (7 straipsnio 2 dalies 12 punktas) funkcijos.

Priežiūros įstatymo 17 straipsnyje reglamentuojamas statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo tikrinimas. Pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą statybos užbaigimo procedūrų teisėtumas tikrinamas gavus fizinių ar juridinių asmenų skundą. To paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tikrinimo metu vertinami statybos užbaigimo procedūrų dokumentai ir jų atitiktis teisės aktų reikalavimams, o esant poreikiui gali būti atliekamas ir faktinių aplinkybių patikrinimas vietoje. Taigi įstatymų leidėjas yra aiškiai numatęs ne tik statybos proceso, bet ir jau užbaigtos statybos procedūrų teisėtumo kontrolę, kuri gali būti atliekama fizinių bei juridinių asmenų skundų pagrindu.

Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje nustatyti atvejai, kada skundai nenagrinėjami. Šio ginčo atveju aktualūs 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktai.

Pagal Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 punktą skundai nėra nagrinėjami dėl statybos procese priimtų sprendimų, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytus sprendimus, teisėtumo – jeigu nuo jų priėmimo iki skundo padavimo praėjo daugiau kaip 6 mėnesiai, išskyrus atvejus, kai dėl sprendimo teisėtumo teisėsaugos institucijos atlieka tyrimą arba kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas.

Pagal Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punktą skundai nėra nagrinėjami dėl statybos teisėtumo – jeigu paaiškėja, kad statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo, išskyrus atvejus, kai dėl statybos teisėtumo teisėsaugos institucijos atlieka tyrimą arba kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas. Jeigu kyla įtarimų dėl galimų viešojo intereso pažeidimų, skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jis paduotas praėjus 10 metų nuo statybos darbų atlikimo.

Pagal Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 3 dalį, jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės paaiškėja pradėjus nagrinėti skundą, skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama.

Iš nurodyto teisinio reguliavimo matyti, kad įstatymų leidėjas nustatė terminus, ribojančius galimybę nagrinėti skundus dėl anksčiau priimtų sprendimų ar atliktų statybos darbų, tačiau ribojimus susiejo su pareiga kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti, ar nėra pagrindo taikyti Priežiūros įstatyme įtvirtintos viešojo intereso išimties.

Viešojo intereso samprata statybos srityje apibrėžta Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje. Su statyba susijusį viešąjį interesą, be kita ko, sudaro valstybės, savivaldybės žemės naudojimas, valdymas ar disponavimas ja, statyba saugomose teritorijose, miškuose, visuomeninės paskirties statiniuose ar teritorijose (52¹ straipsnio 2 dalis), valstybės ir savivaldybių funkcijoms ar teritorijų funkcionavimui reikalinga socialinė ar inžinerinė infrastruktūra, šios infrastruktūros plėtojimas (52¹ straipsnio 3 dalis), kiti visuomenės ar jos dalies arba valstybės interesai (52¹ straipsnio 9 dalis).

Taigi, sprendžiant viešojo intereso išimties taikymo klausimą, vertinamos ne vien nuosavybės teisės į konkretų statinį aplinkybės, bet ir kiti faktiniai duomenys, kurie pagal konkrečią situaciją gali būti reikšmingi nustatant, ar jie turi įtakos Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje saugomiems interesams.

Nagrinėjamo ginčo kontekste taip pat aktuali Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo (toliau – Kadastro įstatymas) 3 straipsnio 4 dalis, pagal kurią nekilnojamojo turto kadastre įrašyti duomenys nuo jų įrašymo laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nepakeisti arba nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka.

Dėl Inspekcijos kompetencijos ribų ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo kontrolės.

Nagrinėjamo atveju esminis šalių ginčas kilo dėl to, ar Inspekcija, nustačiusi, kad statiniai žemės sklypuose [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini], yra užbaigti ir įregistruoti NTR, turėjo pagrindą atsisakyti nagrinėti pareiškėjos skundo dalį, susijusią su statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumu.

Komisija pažymi, kad iš 2026 m. liepos 20 d. skundo turinio matyti, jog pareiškėja nekėlė statinių naudojimo priežiūros ar melioracijos statinių eksploatavimo klausimų. Pareiškėja prašė įvertinti, ar projektuose numatyti DN100 drenažo rinktuvo pertvarkymo sprendiniai buvo faktiškai įgyvendinti, kokiais statybos vykdymo, paslėptų darbų, geodeziniais, priėmimo ir statybos užbaigimo dokumentais tai buvo patvirtinta, ar statybos proceso metu surašyti dokumentai atitiko faktinę situaciją bei ar statybos užbaigimo procedūros buvo atliktos laikantis teisės aktų reikalavimų.

Kaip minėta, pagal Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalį Inspekcijai pavesta vykdyti statybos valstybinę priežiūrą, be kita ko, tikrinti statybos dalyvių veiksmų atitiktį teisės aktų reikalavimams, nagrinėti asmenų skundus dėl statybos proceso, tikrinti pažymų apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių projekto sprendinių teisėtumą bei vykdyti statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo priežiūrą.

Priežiūros įstatymo 17 straipsnio nuostatos papildomai detalizuoja statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo tikrinimo institutą ir aiškiai numato galimybę tokį tikrinimą atlikti fizinių ir juridinių asmenų skundų pagrindu. Šio instituto paskirtis yra patikrinti ne tik statybos užbaigimo fakto egzistavimą, bet ir procedūrų bei dokumentų, kurių pagrindu buvo konstatuotas statybos užbaigimas, atitiktį teisės aktų reikalavimams.

Komisija nesutinka su atsakovės Priežiūros įstatymo aiškinimu, pagal kurį vien statinio statybos užbaigimo įregistravimas NTR savaime eliminuotų Inspekcijos kompetenciją vertinti su statybos užbaigimo procedūromis susijusius klausimus, nes, priešingu atveju, Priežiūros įstatymo 17 straipsnyje įtvirtinta statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo kontrolė pagal fizinių ir juridinių asmenų skundus netektų savarankiškos teisinės reikšmės.

Kita vertus, Komisija sutinka su atsakove, kad statybos užbaigimo ir statinių įregistravimo NTR faktas yra teisiškai reikšminga aplinkybė. Kadastro įstatymo 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta nekilnojamojo turto kadastro duomenų teisingumo prezumpcija suponuoja pareigą viešojo administravimo subjektams registre esančiais duomenimis vadovautis kaip teisingais, kol jie nėra pakeisti ar nuginčyti įstatymų nustatyta tvarka. Visgi, Komisija sprendžia, kad ši aplinkybė savaime nepaneigia Inspekcijos pareigos įvertinti, ar konkrečiu atveju egzistuoja pagrindas tikrinti statybos

proceso ar statybos užbaigimo procedūrų teisėtumą. NTR esančių duomenų teisingumo prezumpcija nėra tapati prezumpcijai, kad visi statybos proceso metu surašyti dokumentai, paslėptų darbų aktai, vykdomieji geodeziniai dokumentai, deklaracijos ar pažymos visais atvejais atitinka faktinę situaciją. Būtent tokių dokumentų ir procedūrų teisėtumo vertinimas įstatymu pavestas Inspekcijai.

Inspekcija Sprendime iš esmės konstatavo, kad statyba nagrinėjamuose objektuose yra užbaigta ir įregistruota NTR, todėl nėra teisinio pagrindo atlikti pareiškėjos prašomą statybos valstybinės priežiūros patikrinimą. Tačiau iš Sprendimo turinio nėra pakankamai aišku, ar Inspekcija vertino būtent pareiškėjos keliamą klausimą dėl statybos proceso ir statybos užbaigimo dokumentų teisėtumo, ar apsiribojo vien aplinkybe, kad statiniai yra įregistruoti NTR.

Pareiškėjos skunde buvo keliamos abejonės dėl konkrečių projektinių sprendinių įgyvendinimo, paslėptų darbų dokumentavimo, vykdomosios geodezinės dokumentacijos bei statybos užbaigimo pagrindu pateiktų dokumentų. Tokios aplinkybės savo pobūdžiu yra tiesiogiai susijusios su Priežiūros įstatymo 7 ir 17 straipsniuose įtvirtintomis Inspekcijos funkcijomis. Todėl vien faktas, kad statiniai yra užbaigti ir įregistruoti NTR, nagrinėjamu atveju negalėjo būti laikomas pakankamu savarankišku pagrindu konstatuoti, jog pareiškėjos skundo dalis apskritai nepatenka į Inspekcijos kompetencijos ribas. Sprendžiant šį klausimą Inspekcija turėjo aiškiai ir individualizuotai nurodyti, kokiais motyvais remiantis buvo padaryta išvada, kad pareiškėjos keliami klausimai neturi būti vertinami pagal Priežiūros įstatymo 7 ir 17 straipsnius.

Atsižvelgdama į tai, Komisija toliau vertina, ar Inspekcija pagrįstai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose nustatytus skundo nenagrinėjimo pagrindus bei ar tinkamai įvertino įstatyme nustatytą viešojo intereso išimtį.

Dėl Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktų taikymo.

Atsakovė skundžiamame Sprendime, be kita ko, rėmėsi Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose nustatytais skundų nenagrinėjimo pagrindais, nurodydama, kad pareiškėjos skundas pateiktas dėl statybos procese priimtų sprendimų, nuo kurių priėmimo yra praėję daugiau kaip 6 mėnesiai, taip pat dėl statybos teisėtumo, kai statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo dienos.

Komisija atkreipia dėmesį, kad Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose nustatyti skundų nenagrinėjimo pagrindai yra siejami su konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurių nustatymas yra būtina šių normų taikymo sąlyga.

Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 punkto taikymas suponuoja pareigą nustatyti konkretų statybos procese priimtą sprendimą, dėl kurio reiškiamas skundas, šio sprendimo priėmimo datą bei įvertinti, ar nuo jo priėmimo iki skundo padavimo dienos iš tiesų yra praėję daugiau kaip 6 mėnesių terminas. Analogiškai Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punkto taikymas reikalauja nustatyti konkrečius statybos darbus, dėl kurių teisėtumo keliami klausimai, šių darbų atlikimo laiką bei įvertinti, ar jie iš tiesų buvo atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo.

Iš skundžiamo Sprendimo turinio matyti, kad atsakovė rėmėsi aplinkybe, jog ginčo objektuose statybos užbaigimas buvo įregistruotas NTR laikotarpiu nuo 2022 m. gegužės 23 d. iki 2025 m. gegužės 26 d. Tačiau Komisija sutinka su pareiškėja, kad statybos užbaigimo ar statinio įregistravimo NTR data savaime nėra tapati konkrečaus statybos procese priimto sprendimo ar konkrečių statybos darbų atlikimo datai.

Pareiškėja 2026 m. liepos 20 d. skunde kėlė klausimus dėl projektuose numatytų DN100 drenažo rinktuvo pertvarkymo sprendinių įgyvendinimo, paslėptų darbų dokumentavimo, vykdomosios geodezinės dokumentacijos, statybos darbų priėmimo bei statybos užbaigimo dokumentų pagrįstumo. Pažymėtina, kad skundžiamame Sprendime nėra individualizuota, kokie konkretūs sprendimai laikyti priimtais daugiau kaip prieš 6 mėnesius, kas juos priėmė ir kada jie buvo priimti. Taip pat nėra nurodyta, kokie konkretūs darbai laikyti atliktais daugiau kaip prieš 2 metus bei kokiais duomenimis remiantis šios aplinkybės buvo nustatytos.

Komisijos vertinimu, vien deklaratyvus konstatavimas apie statinių statybos užbaigimą ir jų įregistravimą NTR nėra pakankamas pagrindas taikyti Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir

8 punktus, neatskleidus, kokios konkrečios faktinės aplinkybės lėmė išvadą dėl įstatyme nustatytų terminų pasibaigimo.

Be to, Komisija pažymi, kad tiek Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose yra įtvirtinta išimtis, pagal kurią atitinkami skundai gali būti nagrinėjami ir pasibaigus minėtiems terminams tais atvejais, kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas. Tai reiškia, kad, sprendama dėl skundo nenagrinėjimo, Inspekcija turėjo ne tik nustatyti įstatyme nurodytų terminų pasibaigimo faktą, bet įvertinti ir pagrįsti, kad pareiškėjos nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo svarstyti dėl viešojo intereso išimties taikymo galimybes.

Esant tokioms aplinkybėms, Komisija konstatuoja, kad iš skundžiamo Sprendimo turinio nepakanka duomenų nuspręsti, jog Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktuose nustatytos sąlygos buvo nustatytos ir individualizuotai įvertintos, todėl šiomis nuostatomis grindžiamas pareiškėjos skundo nagrinėjimo nutraukimas negali būti laikomas tinkamai pagrįstu.

Esant šioms aplinkybėms, Komisija toliau nagrinėja, ar skundžiamame Sprendime tinkamai įvertintos pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skunde nurodytos faktinės aplinkybės bei ar Inspekcija, remdamasi šiomis aplinkybėmis, pagrįstai konstatavo, kad ginčo atveju nėra pagrindo įtarti Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžto su statyba susijusio viešojo intereso pažeidimo.

Dėl viešojo intereso išimties vertinimo.

Iš Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktų formuluotės matyti, jog įstatymų leidėjas viešojo intereso išimties taikymo nesieja su galutinai nustatytu viešojo intereso pažeidimo faktu. Minėtose normose vartojama formuluotė „*kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas*“, todėl sutiktina su pareiškėja, kad sprendžiant dėl šios išimties taikymo turi būti vertinama ne tai, ar viešojo intereso pažeidimas jau yra neabejotinai įrodytas, bet tai, kad nurodyti faktai sudaro pakankamą pagrindą tokiam pažeidimui įtarti.

Komisijos vertinimu, pareiškėja 2026 m. liepos 20 d. skundą grindė ne vien subjektyviais samprotavimais ar prielaidomis, tačiau nurodė konkrečius duomenis ir motyvus, kurie objektyviai vertinant galėjo sudaryti pakankamą pagrindą kelti klausimą dėl galimo viešojo intereso pažeidimo ir poreikio papildomai įvertinti jos nurodytas aplinkybes. Byloje esantys duomenys patvirtina, kad pareiškėja nurodė aplinkybes dėl nesuformuotos valstybinės žemės buvimo, dėl DN100 drenažo rinktuvo funkcinio ryšio su daugiau nei vienu žemės sklypu ir kitais melioracijos statiniais, dėl Savivaldybės negautų projektinių sprendinių įgyvendinimą patvirtinančių dokumentų, dėl Agentūros pakartotinai duotų nurodymų atlikti papildomus tyrimus bei dėl poreikio nustatyti DN100 rinktuvo būklę ir jo įtaką aplinkinės teritorijos vandens režimui.

Iš Sprendimo turinio matyti, kad Inspekcija iš esmės viešojo intereso nebuvimą grindė tuo, jog DN100 drenažo rinktuvas nėra valstybei priklausantis melioracijos statinys, jo skersmuo yra 100 mm, jis aptarnauja keturis privačius žemės sklypus ir dėl to nepatenka į Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje apibrėžtas viešojo intereso sritis.

Komisija atkreipia dėmesį, kad Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje su statyba susijęs viešasis interesas siejamas ne tik su konkrečiu statinio nuosavybės teisiniu režimu. Šiame straipsnyje, be kita ko, nurodomi valstybės ar savivaldybių žemės naudojimo, valdymo ir disponavimo ja interesai, valstybės ir savivaldybių funkcijoms ar teritorijų funkcionavimui reikalinga socialinė bei inžinerinė infrastruktūra, taip pat kiti visuomenės, jos dalies ar valstybės interesai. Todėl vien aplinkybė, kad DN100 drenažo rinktuvas nepriskiriamas valstybei nuosavybės teise priklausantiems melioracijos statiniams, savaime nepaneigia pareigos įvertinti kitas pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kurios gali būti reikšmingos sprendžiant dėl viešojo intereso išimties taikymo.

Komisija atkreipia dėmesį, kad pati Inspekcija Sprendime pripažino aplinkybes, susijusias su nesuformuotos valstybinės žemės buvimu, Agentūros duotais nurodymais Savivaldybei atlikti papildomus tyrimus bei poreikiu nustatyti DN100 rinktuvo būklę ir galimas pažaidas. Tačiau iš Sprendimo turinio nėra aišku, kokiais konkrečiais motyvais remiantis buvo padaryta išvada, kad šių aplinkybių visuma nesudaro pagrindo net įtarti Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje nurodytų interesų galimo pažeidimo. Komisijos vertinimu, viešojo intereso išimties taikymo klausimas negali būti išspręstas apsiribojant vien nuoroda į DN100 rinktuvo nuosavybės statusą ar jo techninius

parametrus. Sprendžiant šį klausimą turėjo būti sprendžiama dėl pareiškėjos nurodytų faktinių duomenų visumos ir pateikiami aiškūs, konkretūs motyvai, kodėl šios aplinkybės nesudaro pagrindo taikyti Priežiūros įstatyme nustatytos išimties.

Iš to, kas nurodyta, spręstina, kad skundžiamame Sprendime nėra atskleistas logiškas ir nuoseklus ryšys tarp nustatytų faktinių aplinkybių ir išvados, kad nagrinėjamu atveju nekyla įtarimų dėl galimo viešojo intereso pažeidimo. Atsakovė nepateikė motyvų, kodėl pareiškėjos nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo taikyti viešojo intereso išimtį, todėl ši išvada negali būti laikoma pagrįsta.

Dėl Sprendimo atitikties Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatytiems motyvavimo ir išsamumo reikalavimams.

VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas, reiškiantis, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes bei konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis grindžiamas priimtas sprendimas. VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyti sprendimo teisinis ir faktinis pagrindai ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, taip pat administracinio sprendimo motyvai.

LVAT savo praktikoje nuosekliai laikosi pozicijos, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas konkrečiomis nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis ir aiškiais teisiniais argumentais. Toks aktas turi būti motyvuotas taip, kad jo adresatas ir ginčą nagrinėjanti institucija galėtų aiškiai nustatyti, kokios aplinkybės buvo pripažintos reikšmingomis, kokios teisės normos buvo taikytos ir kokiais argumentais remiantis priimta konkreti išvada. Todėl administraciniame akte nepakanka vien pacituoti teisės normas ar pateikti abstrakčius, bendro pobūdžio teiginius. Sprendimo motyvuose privalo būti atskleistas aiškus ir nuoseklus ryšys tarp nustatytų faktinių aplinkybių, taikyto teisinio reglamentavimo ir padarytų išvadų. Administracinio sprendimo motyvai turi leisti suprasti ne tik tai, kokios teisės normos buvo taikytos, bet ir kodėl, įvertinus konkrečias bylos aplinkybes, buvo padaryta būtent tokia išvada. Nesant tokio pagrindimo, nei sprendimo adresatas, nei jo teisėtumą vertinanti institucija negali patikrinti, ar sprendimas buvo priimtas išsamiai įvertinus visas reikšmingas aplinkybes ir tinkamai pritaikius teisės normas.

Komisijos vertinimu, nagrinėjamu atveju skundžiamame Sprendime pateikta išsami teisės aktų ir teismų praktikos apžvalga, tačiau nepakankamai atskleistas šių teisės normų ryšys su individualiomis pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skunde nurodytomis aplinkybėmis.

Kaip nustatyta šiame sprendime, Inspekcija, taikydama Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktus, neindividualizavo konkrečių statybos procese priimtų sprendimų, jų priėmimo datų bei konkrečių statybos darbų, kurių atžvilgiu buvo laikoma, kad Priežiūros įstatyme nustatyti terminai yra pasibaigę. Sprendime taip pat nėra atskleista, kokiais duomenimis remiantis buvo padaryta išvada, kad visi pareiškėjos keliami klausimai patenka būtent į šių terminų reguliavimo sritį.

Sprendime individualizuotai neįvertintas pareiškėjos argumentas dėl viešojo intereso išimties taikymo. Nors Sprendime aptartos aplinkybės, susijusios su DN100 drenažo rinktuvo nuosavybės statusu, Agentūros išvadamis bei vykdomais tyrimais, tačiau nepaaiškinta, kokiais motyvais remiantis buvo atmesta pareiškėjos nurodytų aplinkybių visuma, įskaitant nesuformuotos valstybinės žemės buvimą, Agentūros pakartotinius įpareigojimus atlikti papildomus tyrimus, projektinių sprendinių įgyvendinimą patvirtinančių dokumentų nebuvimą ir kitas pareiškėjos nurodytas aplinkybes.

Komisija pažymi, kad administracinio sprendimo motyvavimas negali būti laikomas pakankamu, kai Sprendime apsiribojama galutine išvada, tačiau nėra aiškiai atskleidžiama, kodėl konkrečios pareiškėjo nurodytos aplinkybės laikytinos nereikšmingomis arba nepakankamomis kitokiai išvadai padaryti.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundo dalis buvo susijusi su statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo vertinimu. Atsižvelgiant į šio skundo turinį, Inspekcija turėjo pareigą aiškiai nurodyti faktinius ir teisinius argumentus, kuriais remdamasi padarė

išvadą, kad pareiškėjos keliama klausimai nepatenka į jos kompetenciją arba negali būti nagrinėjami dėl Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatyme nustatytų apribojimų.

Esant šioms aplinkybėms, Komisija daro išvadą, kad skundžiama Sprendimo dalis neatitinka VAI 3 straipsnio 5 punkte įtvirtinto išsamumo principo bei VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose administraciniam sprendimui keliamų reikalavimų. Inspekcija nepakankamai individualizavo ir įvertino Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 7 ir 8 punktų taikymui reikšmingas aplinkybes, taip pat nepakankamai motyvavo išvadą dėl viešojo intereso išimties netaikymo, todėl neužtikrino teisės aktuose nustatytų išsamumo ir motyvavimo reikalavimų laikymosi.

Atsižvelgiant į tai, Inspekcija įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundo dalį, susijusią su DN100 drenažo rinktuvo projektinių sprendinių įgyvendinimo, statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo vertinimu, ir priimti naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Komisija pažymi, kad pripažinusi skundžiamą Sprendimo dalį neteisėta ir įpareigodama Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos skundą, neturi teisinio pagrindo nurodyti, kokį konkretų sprendimą Inspekcija turėtų priimti. Viešojo administravimo subjektas, pakartotinai nagrinėdamas klausimą, turi diskreciją priimti bet kurį teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą, įskaitant ir tokį patį sprendimą, jeigu jis bus tinkamai pagrįstas ir motyvuotas.

Kadangi Komisija vertino tik skundžiamo Sprendimo teisėtumą dalyje, kuria buvo atsisakyta iš esmės nagrinėti pareiškėjos skundo argumentus dėl statybos proceso ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo, nėra pagrindo naikinti visą 2026 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą Nr. 2D-21258 „Dėl skundo apie DN100 drenažo rinktuvo ir su juo funkciškai susijusios drenažo sistemos Nr. 21 projektinių sprendinių įgyvendinimą adresais [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]“, todėl jis naikinamas tik nurodytoje dalyje.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą tenkinti.

Panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą Nr. 2D-21258 „Dėl skundo apie DN100 drenažo rinktuvo ir su juo funkciškai susijusios drenažo sistemos Nr. 21 projektinių sprendinių įgyvendinimą adresais [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini]“ dalyje, kuria nutrauktas pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundo nagrinėjimas dėl DN100 drenažo rinktuvo projektinių sprendinių įgyvendinimo, statybos proceso, statybos dalyvių veiksmų ir statybos užbaigimo procedūrų teisėtumo bei viešojo intereso išimties taikymo.

Įpareigoti Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos iš naujo išnagrinėti nurodytą pareiškėjos 2026 m. liepos 20 d. skundo dalį ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė